

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 641/2020
06.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Данијел Динчић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање Београд, Покрајински фонд за ПИО, Дирекција покрајинског фонда Нови Сад, ради утврђења ништавости и поништаја, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1625/19 од 28.10.2019. године, у седници одржаној 06.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1625/19 од 28.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 235/2019 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је примарни тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је ништав уговор о раду број ../18 од 16.03.2018. године закључен између туженог и тужиле и да се утврди да је тужилца у радном односу код туженог на основу уговора о раду број ../11 од 26.10.2011. године са припадајућим анексима. Ставом другим изреке одбијен је евентуални тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи уговор о раду број ../18 од 16.03.2018. године закључен између туженог и тужиле и да се утврди да је тужилца у радном односу код туженог на основу уговора о раду број ../11 од 26.10.2011. године са припадајућим анексима. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1625/19 од 28.10.2019. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Дозвољеност ревизије у конкретном случају, цени се према чињеничном и правном основу, а у овој парници предмет спора је утврђење ништавости, односно поништај уговора о раду закљученог између туженог и тужиље дана 16.03.2018. године, те да је тужиља у радном односу на основу уговора о раду од 26.10.2011. године са припадајућим анексима (основни и евентуални тужбени захтев). Тужиља је у радном односу код туженог, а побијаним уговором о раду од 16.03.2018. године фактички је извршена измена уговорених услова рада у смислу члана 171. и 172. Закона о раду (Анекс уговора). Тужиља је заправо обављала послове директора филијале ... а оспореним уговором о раду од 16.03.2018. године премештена је на радно место вишег стручног сарадника за решавање о правима из ПИО у Одељењу за пензијско и инвалидско осигурање у филијали У ситуацији неспорног постојања радног односа, ревизија није дозвољена по члану 441. ЗПП, зато што у овој парници није реч о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о спору поводом измене уговорених услова рада, премештајем тужиље на други одговарајући посао. Зато је ревизија тужиље недозвољена, јер је изјављена против одлуке, против које се по закону не може изјавити.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић